

D. MILAS, J. i V. MATIJEVIĆ, osnovna škola u Makarskoj

— Dinko Milas, Turističko stambeno naselje Mareda, Arhitektura, 1984—85, 189—195. Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, ibid., 1986, 196—199. — Urbanistički institut SR Hrvatske 1947—1987 (monografija), Zagreb 1988. — I. Maroević, Arhitektura i urbanizam u Hrvatskoj, ŽU, 1988, 43—44. T. Pl.

MILAŠEVIĆ, Bogoje, klesar (Dubrovnik, XV. st.). God. 1404. kleše lukove i pilastre za zvonik dominikanskoga samostana u Dubrovniku s A. Marojevićem, a 1412. pilastre za benediktinski samostan na Lokrumu. Izrađivao arhit. i dekorativne dijelove na različitim dubrovačkim privatnim zgradama.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 93 i 112—113. — Isti, Lokrumski spomenici, Bulletin JAZU, 1963, 1—2, str. 57. D. Kt.

MILČINOVIĆ, Andrija, književnik (Sisak, 10. XI. 1877 — Zagreb, 28. XI. 1937). Studirao dramaturgiju u Münchenu i Hamburgu. God. 1904. vratio se u Zagreb gdje je bio tajnik Društva hrvatskih umjetnika (1905—10) te kustos Muzeja za umjetnost i obrt. Svojim se novelama svrstava u hrv. modernu. Bavio se kazališnom i lik. kritikom, pisao prikaze

P. M. MILIČEVIĆ, palača Divona u Dubrovniku

o lik. umjetnicima, zagrebačkim muzejima, umjetničkom obrtu i nar. umjetnosti.

BIBIL.: Muzej za umjetni i narodni obrt, Hrvatska, 1907, 44—49; Za naš umjetni obrt, Zvono, 1908, 12; Izložba Meštrović—Rački, Pokret, 1910, 98; Ivan Meštrović, Savremenik, 1910, 2, 5; O životu Mirka Račkoga, ibid., 1910, 6; Joza Klfjaković, ibid., 1910, 12; Josip Plečnik, ibid.; Toma Rosandić, ibid., 1911, 1; Ivan Benković, ibid.; Izložba Tomislava Krizmana, Hrvatski pokret, 1911, 289; Ivo Kerdić, Savremenik, 1912, 4; Vladimir Becić, ibid., 1912, 6; Ljubo Babić, Narodne novine, 1913, 207; Dešković i Vanka, Savremenik, 1913, 12; Moderna galerija, Književne novosti, 1914, 9; Izložba narodne umjetnosti, Hrvatska njiva, 1917, 5; Milan Steiner, Savremenik, 1919, 2 i 10; XVII. izložba Proljetnog salona, Slobodna tribuna, 1923, 486. R.

MILENGRAD, utvrđeni grad u J dijelu Ivanšćice u Hrvatskom zagorju. Smješten je nad provalijom; ima nepravilan tlocrt, prilagođen terenu. Kula polukružne osnove branila je ulaz s mostom. Bio je u posjedu Herkffija i Patačića, a od XVII. st. spominje se kao ruševan.

MILETIĆ, Slavko, kipar (Sušak, 20. VI. 1897 — Zagreb, 24. VI. 1970). Po zanimanju sudac. Učio kod Đ. Jovanovića u Beogradu (1931—32); bio pod utjecajem A. Augustinčića. Radio je realističke portrete i poprsja (Sindelić, 1938; Dobrica Milutinović i Stevan Sremac, 1939; Maršal Tito, 1953; A. Janigro i L. Stokowski, 1956; Ghetaldus, 1957), figuralne kompozicije (Rudari, 1940; Spomenik borcima u Orahovici, Ribar i polip, 1957; Ranjeni kurir na konju, 1958) i reljefe (Građenje Čele-kule, 1938; Matija Gubec, Rad na gradnji, 1954). Izlagao u Nišu (1938) i Zagrebu (s R. Pavelićem, 1964).

LIT.: S. Kostić, Poklon zagrebačkog vajara Svilajncu, Novi put (Svetozarevo), 22. X. 1969. R.

MILIČEVIĆ, Marko, klesar (XIV/XV. st.). Učio zanat kod franc. majstora Ivana Antunova iz Viennea, koji je radio u Dubrovniku i Korčuli. Od 1408. surađuje na gradnji korčulanske katedrale i njezina zvonika. Njegovi sinovi Ratko i Ivanac također su klesari, a Andrija je utemeljitelj loze Andrijića.

LIT.: C. Fisković, Korčulanska katedrala, Zagreb 1939. — V. Foretić, Podrijetlo porodice korčulanskih kamenara Andrijića, Peristil, 1960, 3.

MILIČEVIĆ, Paskoje Mihov, graditelj (? , oko 1440 — Dubrovnik, 1516). Vjerojatno je bio iz Stona ili stonske okolice gdje je imao posjede. Pretpostavlja se da je bio đak Michelozzija u vrijeme njegova boravka u Dubrovniku 1461—64. God. 1466—1516. službeni je graditelj i inženjer Republike.

Prvi je poznati Miličevićev rad okrugli bastion iz 1470. pod kulom Sv. Luke u dubrovačkoj luci. God. 1485. projektira i gradi dubrovačku luku i lukobran (Kaše), a 1491. gradi se po njegovu planu lukobran i uređuje luka Maloga Stona. Radio je na izgradnji utvrda u Dubrovniku i Stonu; kule u sklopu tih utvrda kružnoga su tlocrta, solidno građene, s visokim kosinama. Gradio je i prvi dio predzida S od dubrovačkih vrata od Pila i kameni most pred tim vratima, potom 1506. juž. predzide Stona s vanjskim vratima i mostom (porušeno 1905, djelomično obnovljeno 1961). Po njegovim je nacrtima obnovljeno pročelje zgrade Velikoga vijeća (srušeno 1864) i Arsenala prema Placi. Sposobnost vrsna arhitekta pokazao je izvedbom sakristije dominikanskoga samostana, a osobito projektom za skladnu palaču Divone (Sponze), koja je jedno od likovno najuspjelijih rješenja gotičko-renesansnoga sloga na našoj obali. — Uz graditeljstvo bavi se lijevanjem brončanih topova, te gradnjom i usavršavanjem mlinova. U Rijeci dubrovačkoj povisio je i uređio vodopad te osnovao rafineriju bakra koja je počela raditi 1515.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947. — L. Beritić, Dubrovački graditelj Paskoje Miličević, Split 1948. — Isti, Izgradnja dubrovačke luke, u knjizi: Dubrovačko pomorstvo, Dubrovnik 1952. — Isti, Stonske utvrde, Anali—Dubrovnik, 1954, 1955. i 1956. — Isti, Utvrđenja grada Dubrovnika, Zagreb 1955. — Lj. Karaman i C. Fisković, Pri završetku razgovora o dubrovačkoj Divoni, Prilozi—Dalmacija, 1960. — L. Beritić, Urbanizam dubrovačkih luka, Pomorski zbornik, 1962. — Zlatno doba Dubrovnika XV i XVI. st. (katalog), Zagreb 1987. R.

MILIČEVIĆ, Ratko Ivančev (Ivančić), klesar (Korčula, XV. st.). Učio 1415. zanat kod P. Pozdančića u Veneciji. God. 1431. gradio je stariju crkvu sa zvonikom u Blatu na Korčuli; 1435. radi na izgradnji korčulanske katedrale, a 1438. obvezao se izgraditi kuću Korčulaninu Marinu de Angelisu. Istodobno radi i za Dubrovnik, a spominje se i njegov jednogodišnji boravak u Splitu. Za dubrovački Knežev dvor radio je razne klesarske ukrase u razdoblju 1431—52, sazidao je trijem palače Sandalja Hranića (1452), te klesao građevne ukrase na više vlastelinskih kuća u Dubrovniku.